

[Ole Bjørn Kraft.]

Udtalelse —, at der ikke her fra Landet var noget som helst Eksempel paa, at de politiske Uniformer havde givet Anledning til politisk Uro. Det ærede Medlem henviste til andre Lande. Maa jeg have Lov til at fremdrage et Land, som det maa være rimeligt for et demokratisk Parti at tænke paa, nemlig Parlamentarismens Moderland, England, maaske det Land i Europa, hvor Demokratiets Tanke endnu lever stærkest og friest. Dette Land har ikke gennemført en Uniformslov.

Det ærede Medlem henviste til de Udtalelser, der foreligger fra Politiembedsmænd. Ja, der kunde sandelig med Lethed fremskaffes mangfoldige Udtalelser om, at Politiet hellere ser Forbud end Frihed. Jeg er ganske sikker paa, at man ogsaa kunde faa en Udtalelse fra ledende Politifolk om, at det var lettere at holde Orden i denne Bys Gader, hvis det blev forbudt Borgerne at gaa uden for Gadedøren efter Kl. 10 om Aftenen, men jeg tror dog ikke, at der deri vilde ligge nogen Motivering for at gennemføre et Forbud af denne Karakter. Men maaske mener det ærede Medlem Hr. Brorsen det? Jeg synes i det hele taget, at den stadige Henvisning til Politi og Politi efterhaanden maa blive lidt pinlig for de demokratiske Partier.

Justitsministeren (Zahle): Til den ærede sidste Taler maa jeg sige, at naar Københavns Politidirektør den 15. Oktober 1934 tilskriver mig: „Uniformsforbudet er i det store og hele blevet respekteret, og der er kun behandlet forholdsviis faa Sager angaaende Overtrædelse af Loven. Det er mit Indtryk, at Forbudet væsentligt har bidraget til Fremme af Orden og Sikkerhed i København. Det vil derfor være meget ønskeligt, at Loven forlænges.“ —, saa er det dog Ord, som ikke kan være uden Vægt for alle dem, der er Tilhængere af Ro og Orden. Politiajudanten i Sønderjylland tilskriver mig den 3. November 1934: „Navnlig for de tyske, men til Dels ogsaa for de danske nationalpolitiske Bevægelser her i Landsdelen har den Omstændighed, at Medlemmernes Uniformering ikke længere er tilladt, bevirket, at disse Bevægelser ikke længere i samme Grad som tidligere drager Ungdommen, og det er ganske aabenbart, at de nævnte Bevægelser ikke længere har samme Udbredelse som tidligere, hvilket bl. a. fremgaar deraf, at Deltagelsen i de yndede Opmarcher synes at være aftagende. Dette

hænger formentlig bl. a. sammen med, at Deltagernes stramme Parademarch og øvrige militære Adfærd let kommer til at tage sig noget komisk ud, naar de ikke bærer Uniform. Men Forbudets største Betydning ligger uden Tvivl deri, at med Uniformen forsvinder ogsaa i nogen Grad den farlige Mentalitet, som ved Sammenstød med anderledes tænkende eller med Ordensmagten kan give sig meget alvorlige Udslag, og en egentlig Føring af de forskellige Stormafdelinger bliver meget vanskelig, ja, næsten umulig, naar Medlemmerne ikke er uniformeret.“

Dette er dog virkelig Udtalelser, som har Betydning i denne Sammenhæng, og som jeg tror, alle rolige og besindige Mennesker vil tage Hensyn til; og jeg tror, at Det konservative Folkeparti sætter sig selv i en meget daarlig Stilling ved at tale imod Uniformsforbudet mod saa vægtige Vidnesbyrd fra Embedsmændenes Side som disse.

Som Svar paa Spørgsmaalet, om jeg mener, at det er af Vigtighed, at Bestemmelsen i § 1, Nr. 4, om de frivillige Korps bliver vedtaget, skal jeg sige, at denne Bestemmelse er efter min Mening et ganske nødvendigt Led i den trufne Overenskomst, og derfor maa den absolut gennemføres.

Endelig skal jeg blot tilføje, at naar de ærede Medlemmer Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Pürschel finder, at der slet ikke kan føres Argumenter i Marken, som taler for disse Bestemmelser med Hensyn til de frivillige Korps, saa er det, fordi disse Herrer og jeg slet ikke kan forstaa hinanden. De kan ikke begribe, at nogen kan have et Ønske om, at disse frivillige Korps skal være under en vis Opsigt, men det er meget forstaaeligt for det store Flertal af det danske Folk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Dette sidste er urigtigt. Korpsene er under Opsigt, vi forstaa, at det kan være nødvendigt. Men vi henviser til, at de har eksisteret i 50 Aar uden at være under Opsigt, og uden at der er sket noget. Den højtærede Minister besvarede ikke det Spørgsmaal, jeg havde stillet, men et andet. Ministeren sagde, at denne Bestemmelse var et vigtigt Led i Overenskomsten. Ja, derom har ingen tvivlet og ingen spurgt. Jeg spurgte: Anser Ministeren Afsnittet om de frivillige Korps for at være saa vig-